• شنبه، اول دی ۱۴۰۳
• شماره ۲۱۶۶۳
• ۱۹ جمادی الثانی ۱۴۴۶
• ۲۱ دسامبر ۲۰۲۴

مشهد		تهران	
اذان ظهر:	۱۱:۳۰	اذان ظهر:	۱۲:۰۳
غروب آفتاب:	۱۶:۲۰	غروب آفتاب:	۱۶:۵۵
اذان مغرب:	۱۶:۴۱	اذان مغرب:	۱۷:۱۵
نیمه شب:	۲۲:۴۵	نیمه شب:	۲۳:۱۸
اذان صبح فردا:	۰۵:۰۹	اذان صبح فردا:	۰۵:۴۱
طلوع آفتاب فردا:	۰۶:۴۰	طلوع آفتاب فردا:	۰۷:۱۱

امام علی (ع) می فرمایند:
یُمتَحَنُ الرَّجُلُ بِفِعلِهِ لا بِقَولِهِ
مرد به کردارش آزموده می‌شود، نه به گفتارش.
[غررالحکم ؛ ح۱۱۰۲۶]

روزنامه خراسان رتبه ۵ نشریات کشوری
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرعامل و مدیر مسئول: حسین سعیدی
سردبیر: حامد رحیم پور
دفترمرکزی: مشهد، بلوارشهید صادقی(سازمان آب)
کدپستی: ۹۱۸۵۸۹۵۹۷۱
تلفن: ۳۷۰۰۹۰۰۰ ۰۵۱
نمابردبیرخانه: ۳۷۶۲۴۳۹۵ ۰۵۱
پذیرش آگهی: ۳۷۰۱۰ ۰۵۱

روابط‌عمومی: ۳۷۰۰۹۱۱۱ ۰۵۱
پیامک: ۲۰۰۰۰۹۹۹
نمابرجوابیه‌ها: ۳۷۶۵۷۷۷۲ ۰۵۱
نمابرآگهی‌ها: ۳۷۶۱۲۰۳۵ ۰۵۱
تلفن امورمشترکین: ۳۷۰۰۹۷۷۷ ۰۵۱
دفتر تهران: خیابان توانیر، خیابان نظامی گنجوی کوچه ناردان، پلاک ۲۳
تلفن و فاکس دفتر تهران: ۸۸۸۷۱۳۰۹ ۰۲۱

www.khorasanonlin.ir
e-mail:info@khorasannews.com
آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای روزنامه خراسان را در سایت بخوانید

سامانه ثبت آگهی آنلاین خراسان :
www.khorasanet.ir

چاپ‌مشهد: شهرچاپ‌خراسان | **چاپ‌تهران:** چاپخانه جام جم برتر برنا

روزنامه صبح ایران
خراسان
WWW.KHORASANONLIN.IR

تازه های مطبوعات

کیهان - حسین شریعتمداری نوشت: عضویت ما در پیمان NPT برای کشورمان چه دستاوردی داشته است؟! آیا غیر از ترور دانشمندان هسته‌ای، خرابکاری و انفجار در تاسیسات هسته‌ای، افشای اطلاعات سرّی نظامی و صنعتی، آسیب‌های جدی به صنعت هسته‌ای، تحریم‌های اقتصادی که در مذاکرات برجامی به جای لغو دوبرابر شد، بر باد دادن امکانات و ظرفیت‌های داخلی و هزینه‌های کلان مالی و ده‌ها خسارت سنگین و... دستاورد دیگری هم داشته است؟!

هم میهن - متاسفانه دولت جدید هم گرچه تفاوت‌های مهمی با دولت پیش دارد ولی جای تعجب است که وزیر نیرو اکنون و با گذشت چند روز از تعطیلی ها اعلام می کند که ۱۳ نیروگاه از مدار خارج شده‌اند و در صورت تامین سوخت مشکلی نداریم. معلوم نیست که چرا این خبر را که سه ماه پیش می‌شد اعلام کرد، الان می گویند؟ میزان ذخیره سوخت نیروگاه‌های کشور روشن بود چرا امسال این ذخیره به حداقل رسیده است؟ چرا الان می گویید؟ چه اقدامی برای حل آن شد؟ چرا بنزین وارد شد ولی گازوئیل خیر؟ یا به اندازه کافی وارد نشد؟

جوان - نباید از ولی فقیه انتظار داشت در همه امور تصریح به نظر خود کنند و پشت بلندگو همه چیز را بگویند، گاه مصالحی وجود دارد که رهبر جامعه اسلامی ترجیح می‌دهند بی آنکه صراحتاً مداخله کنند، نکاتی را تلویحی یا از مسیری غیر از بلندگو تریبون رسمی بیان کنند. این قرائن، شواهد و مسیرها را باید شناخت و به وقتش درک کرد.

آرمان امروز - اینک که نیازمند همراهی ،همدلی و وفاق جامعه و دولت برای عبور از ناترازی‌های انرژی هستیم، به نظر می‌رسد «برنامه جامع و اثربخش ارتباطی» برای شکل‌دهی فهم مشترک، همزبانی، همدلی و همکاری، طراحی و اجرا نشده است! به گونه‌ای که شاهدیم همه از «پویش» صحبت می کنند اما آنچه که در عمل شکل گرفته است کوشش اجتماعی در این راه است!

انعکاس

خبر آنلاین نوشت - غلامحسین کرباسچی گفت: آقای پزشکیان در مصاحبه گفتند که آقای کروبی دیگر مشکلی ندارند و آقای اژه‌ای هم به خانواده تقریبا همین را گفتند، منتها هنوز آن محدودیت‌ها برداشته نشده است. اگر حصر برطرف شده، دیگر ادامه این ممنوعیت‌ها معنا ندارد، واقعا نمی‌فهمم چرا هنوز محدودیت برای آقای کروبی ادامه دارد و هر کسی که می خواهد برود باید از قبل به مامورین اعلام کند و آن‌ها هم اسامی را بررسی می کنند و با برخی موافقت می کنند. با دیدار آقای ناطق هم قبلاً موافقت نکرده بودند اما بالاخره این موافقت انجام شد.

رجا نیوز مدعی شد: این که صداوسیما گمان می کند با بازگشت افرادی که هیچ‌گاه بابت مواضع یا رفتارهای نادرست‌شان در بزنگاه‌های حساس عذرخواهی نکرده‌اند، می‌تواند مخاطبان خود را افزایش دهد، اشتباهی استراتژیک مرتکب می‌شود. این روند نه‌تنها مخاطب جدیدی برای رسانه ملی به ارمغان نمی‌آورد، بلکه باعث سرخوردگی و دلسردی نیروهای انقلابی خواهد شد.

انصاف نیوز نوشت: ابوالحسن فیروزآبادی، دبیر پیشین شورای عالی فضای مجازی گفت: از ابتدا هم قرار ما فیلترینگ دایم نبود و بحث بر سر دوره گذار بوده است و به نظر من این دوره سپری شده است. واقعیتش کسانی مثل مومن نسب جرئت می کنند و حرف می‌زنند علتش هم این است که قباحت حرفشان را خیلی متوجه نیستند. فضای اجتماعی فعلا اجازه نمی‌دهد کسانی که موافق فیلترینگ هستند به راحتی نظرشان را بگویند.

عصر ایران مدعی شد: اگر طرح حاضر (درباره عفاف و حجاب) در کوتاه‌مدت و از بیم جریمه مالی و دیگر تنبیهات و بگیر و ببندها هم جواب دهد، بدیهی است که به صورت اساسی ره به جایی نخواهد برد و این جبر نیز به قبر دیگر طرح‌های غیرکارامد پیش از خود همچون ممنوعیت ویدئو و ماهواره و... راه خواهد برد.

نقشه شوم حاشیه سازان مجازی

دیدار رئیس جمهور ایران با اردوغان، اگرچه از لحاظ تشریفاتی نیازمند بازنگری و دقت بیشتر بود، اما واکنش های افراطی و تخریبی طیفی خاصی از فعالان فضای مجازی به آن، نمونه ای آشکار از آسیب های فضای سیاسی و رسانه ای کشور است

جعفر یوسفی
Political@khorasannews.com

نخستین دیدار رئیس جمهور ایران با همتای ترکیه‌ای خودپس از سقوط دولت سوریه، از جنجال برانگیزترین سوژه‌های اخیر در فضای رسانه‌ای ایران بوده است. تصویری که رئیس جمهور ایران را در حال گذاشتن دست روی سینه خود در لحظه خوش‌وبش با رئیس جمهور ترکیه نشان می‌دهد، به سرعت به نقطه تمرکز جریان‌های سیاسی و رسانه‌ای تبدیل شد. این تصویر بهانه‌ای شد برای مجموعه‌ای از نقدهای رادیکال که مرزهای نقد حرفه‌ای را پشت سر گذاشت و به تخریب سیاسی انجامید. با نگاه به این ماجرا، ابتدا باید تاکید کرد که رعایت پروتکل‌های دیپلماتیک، به‌ویژه در شرایط حساس منطقه‌ای، یک الزام انکارناپذیر برای مسئولان بلندپایه کشور است. رفتارهای خارج از چارچوب تشریفاتی می‌تواند در فضای بین‌الملل معانی متفاوتی داشته باشد و ممکن است به اشتباه به عنوان نشانه‌ای از ضعف تفسیر شود. در این مورد خاص، تیم تشریفات ریاست جمهوری و وزارت خارجه باید مسئولیت‌پذیری بیشتری نشان داده و از بروز چنین اشتباهاتی جلوگیری کنند. هرچند این اقدام رئیس جمهور احتمالا سهوی بوده، اما در نظام دیپلماسی، اشتباهات این چنینی می‌توانند تبعات گسترده‌ای به دنبال داشته باشند. اما آن چه به نظر می‌رسد مهم‌تر از این خطای سهوی باشد، نحوه واکنش‌ها به آن در فضای رسانه‌ای و سیاسی کشور است. موج انتقاداتی که علیه رئیس جمهور به راه افتاد، نه تنها جنبه سازنده نداشت، بلکه اغلب رنگ و بوی تخریب شخصیتی و بی اعتبارسازی را به خود گرفت. در این میان، جریانی که همواره به انتقادهای رادیکال و استفاده از ادبیات تند معروف است، بار دیگر میدان‌داری کرد و این رویداد را به فرصتی برای حملات لفظی بی‌رویه تبدیل کرد. برخی طرفداران این جریان آنقدر پای خود را فراتر از حد گذاشتند که خواستار استعفای رئیس جمهور هستند. این روند، متاسفانه، بازتاب‌دهنده مشکلی عمیق‌تر در فضای سیاسی و رسانه‌ای کشور است. نقد به عنوان یکی از ابزارهای پیشرفت و بهبود، زمانی موثر خواهد بود که مبتنی بر تحلیل دقیق و هدفمند باشد. اما وقتی نقد به سطحی‌ترین و احساسی‌ترین شکل ممکن ارائه شود، کارکرد خود را از دست داده و به ابزاری برای ایجاد شکاف و تشدید تنش تبدیل می‌شود. چنین برخوردی نه تنها به اصلاح امور کمکی نمی کند، بلکه فضای سیاسی کشور را به سمت استادیوم گونه‌ای سوق می‌دهد که در آن تنها هدف، تخریب تیم مقابل است. از سوی دیگر، به نظر می‌رسد این جریان که در انتخابات گذشته شکست را تجربه کرده است، همچنان از این شکست عبور نکرده و تلاش می کند انتقام خود را از تیم مستقر در پاستور بگیرد. این رفتار انتقام جویانه نه تنها به انسجام سیاسی کشور آسیب می‌زند، بلکه اعتماد عمومی به نهادهای رسمی را نیز تضعیف می کند. در شرایطی که کشور با چالش‌های جدی و اساسی مواجه است - از مسائل اقتصادی گرفته تا موضوعات امنیتی و سیاست خارجی - رسانه‌ها و نخبگان سیاسی باید توجه خود را معطوف به مباحثی کنند که به حل این مشکلات کمک کند. به جای تمرکز بر سوژه‌هایی که بیشتر جنبه حاشیه‌ای دارند، باید به دنبال راه‌حل‌های عملی برای مسائل کلان کشور بود. اما متاسفانه، آنچه دیده می‌شود، ترجیح دادن بحث‌های سطحی و گاه زرد بر مسائل حیاتی و اولویت‌دار است.

در همین راستا رهبر انقلاب در بخشی از سخنان خود درباره انتقاد صحیح از مسئولان تاکید می کنند: «تذکّر دادن هیچ اشکالی ندارد امّا این تذکّر بایستی جوری باشد که اعتماد عمومی را از کسانی که مسئول‌اند و مشغول کارند، سلب نکند؛ تذکّر دادن باید جوری باشد که موجب بی‌اعتمادی عمومی نشود، اهانت وجود نداشته باشد و روش‌های خشم‌آلود وجود نداشته باشد؛ همه با برادری اسلامی به مسئله‌ی ارتباطِ میان دولت و ملّت نگاه کنند و با آن شیوه رفتار بکنند.» (۱۳۹۴/۱/۱)

پیامدهای تخریبگری افراطیون!

نکته قابل تامل دیگر، تاثیر این فضای تخریبی بر افکار عمومی است. انتقادهای تند و بی‌پایه، به‌ویژه زمانی که از سوی جریان‌هایی خاص به طور مداوم مطرح شود، می‌تواند احساس ناتوانی و بی‌اعتمادی را در جامعه تقویت کند. این رویکرد، با ایجاد فضایی که همه چیز را سیاه نشان می‌دهد، عملا زمینه‌ساز القای این ایده به جامعه می‌شود که تنها راه‌حل مشکلات، اقدام از طریق اعتراضات خیابانی است. در حالی که نقد سازنده و گفت‌وگوهای منطقی می‌تواند ابزار مهمی برای اصلاح باشد، فضای تخریب و تندروی تنها به تشدید ناآرامی‌ها و بی‌ثباتی اجتماعی دامن می‌زند. همچنین، این رویکرد تخریبی می‌تواند به معنای نادیده گرفتن دستاوردها و نقاط قوت دولت باشد. نقد سازنده، باید بر شناسایی و برجسته کردن ضعف‌ها تمرکز کند، اما همزمان نقاط قوت و تلاش‌های مثبت را نیز به رسمیت بشناسد. وقتی فضای نقد به تخریب صرف کاهش یابد، نه تنها اعتبار منتقدان زیر سوال می‌رود، بلکه مخاطبان نیز اعتماد خود را به تحلیل‌ها و پیشنهادهای ارائه‌شده از دست می‌دهند. در مجموع، دیدار رئیس جمهور ایران با همتای ترکیه‌ای، اگرچه از لحاظ تشریفاتی نیازمند بازنگری و دقت بیشتر بود، اما واکنش‌های افراطی و تخریبی که به دنبال داشت، نمونه‌ای آشکار از آسیب‌شناسی فضای سیاسی و رسانه‌ای کشور است. آنچه امروز بیش از هر زمان دیگری به آن نیاز داریم، بازگشت به گفتمان منطقی، تمرکز بر مسائل اساسی و پرهیز از تبدیل سیاست به میدان جنگ جناحی است. این تنها راهی است که می‌تواند به تقویت اعتماد عمومی، حل مشکلات کشور و ارتقای جایگاه ایران در عرصه بین‌المللی منجر شود.

بعد از دهه ها به زودی سفارت مصر در ایران بازگشایی خواهد شد و روابط دیپلماتیک ایران و مصر به حالت عادی باز می گردد

سلام قاهره

هشت کشور در حال توسعه اسلامی شامل ایران، ترکیه، پاکستان، بنگلادش، اندونزی، مالزی، مصر و نیجریه از اعضای گروه دی ۸ به شمار می‌روند که ۶۰ درصد از جمعیت مسلمانان جهان را در خود جای داده و علاوه بر آن ۱۳ درصد جمعیت کل جهان را تشکیل می‌دهند. از سال ۱۹۹۷ تاکنون تقریبا هر دو سال یک بار اجلاس سران دی ۸ برگزار شده، ایران نیز در سال ۲۰۰۴ میزبان این نشست بود. آخرین اجلاس دی ۸ در سال ۲۰۲۱ به میزبانی بنگلادش به دلیل شیوع ویروس کرونا به شکل ویدئو کنفرانس برگزار شد. زمینه‌های اصلی همکاری میان کشورهای عضو دی ۸ شامل امور مالی، بانکداری، توسعه روستایی، علم و فناوری، توسعه بشردوستانه، کشاورزی، انرژی، محیط‌زیست و بهداشت است. سفر رئیس جمهور پزشکیان به قاهره که به منظور شرکت در اجلاس گروه دی هشت انجام شد، دومین سفر رئیس جمهوری اسلامی ایران به مصر در سال‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی است. در دوره‌های گذشته هر چند تلاش‌هایی برای احیای روابط دو کشور صورت گرفته بود اما آن‌چنان که باید و شاید بر بهبود ارتباطات دو کشور تاثیرگذار نبود.

حال آن طور که مهدی سنایی، معاون سیاسی رئیس جمهوری در جریان سفر پزشکیان به قاهره خبر داده است قرار است به زودی پس از دهه‌ها سفارت‌های ایران و مصر بازگشایی و روابط دیپلماتیک میان دو کشور آغاز شود: «بیش از چهار دهه است که ایران و مصر روابط سیاسی ندارند؛ ولی در یک سال گذشته تعامل بهتری ایجاد شده است. گفت‌وگوی خوبی در آبان سال جاری بین روسای دو کشور صورت گرفت؛ اقداماتی هم بین دو کشور آغاز شده و گفت‌گوهای سیاسی آغاز شده است. اراده لازم برای هر دو کشور برای از سرگیری روابط وجود دارد و امیدواریم با اقداماتی که صورت گرفته در آینده‌ای نزدیک به سطح بازگشایی سفارتخانه‌ها برسیم.»

تاثیر مستقیم روابط تهران - قاهره بر انزوای تل آویو

باید گفت که تحکیم روابط تهران قاهره تاثیر مستقیمی بر قدرت این دو کشور در غرب آسیا خواهد گذشت و ضمن ارتقای جایگاه این دو کشور در خاورمیانه، این امر به انزوای بیشتر رژیم صهیونیستی کمک شایانی خواهد شد. چندی قبل بود که سمدر بری، شرق‌شناس اسرائیلی در تحلیلی، احیای روابط ایران و مصر را خطرناک توصیف کرده بود و به نقل از منابعی در تل آویو، نسبت به احتمال بازگشت روابط ایران و مصر ابراز نگرانی کردند که ممکن است بر روابط قاهره با رژیم اشغالگر تأثیر منفی بگذارد و در عین حال تأکید کردند اسرائیل اجازه بازگشت کامل روابط دو کشور را نخواهد داد. تیر تل آویو در این باره به نظر به سنگ خورده و حالا شاهد از سرگیری روابط بین دو کشور هستیم.

سهم ایران از کیک اقتصاد مصر = صفر!

از دیگر سو امید است که با آغاز فصل جدیدی در روابط تهران و قاهره، میزان تجارت میان دو کشور گسترش پیدا کند. باید گفت که متاسفانه طبق آمار اعلام شده از سوی برخی رسانه‌ها طی ۸ ماه نخست سال ۱۴۰۳ حجم تجارت میان دو کشور ۱۷ میلیون دلار بوده است. رقمی که با روزهای اوج خود یعنی ۶۱۷ میلیون دلار در سال ۱۳۹۲ فاصله نجومی ۳۶ برابری دارد. این ارقام در حالی است که بر اساس گزارش آژانس مرکزی بسیج عمومی و آمار (CAPMAS)، واردات مصر از کشورهای مختلف جهان در سال ۲۰۲۳ حدود ۸۳ میلیارد دلار، در سال ۲۰۲۲ حدود ۹۴ میلیارد دلار و در سال ۲۰۲۱ حدود ۸۹ میلیارد دلار بوده است. به عبارتی دیگر می‌توان گفت ایران از کیک اقتصادی مصر کمتر از دو صدم درصد، یعنی نزدیک به صفر بوده است.

ناگفته‌های احمدیان از تحولات اخیر سوریه

دبیر شورای عالی امنیت ملی : وقتی عملیّات[معارضان]آغاز شد به ارتش سوریه گفته شد که در این جاها می توانی راهشان را سد کنی اما ....

سردار علی اکبر احمدیان دبیر شورای عالی امنیت ملی که کمتر گفت و گوی از او را در رسانه ها شاهد هستیم، حالا و در پساتحولات سوریه در گفت و گو با سایت KHAMENEI.IR به تبیین فلسفه حضور ایران در خاک این کشور پرداخته و ضمن بیان جزئیات و ناگفته هایی از پیام های ارسال شده به بشار اسد و ارتش سوریه از بی توجهی آن ها سخن به میان آورده است. علی اکبر احمدیان اما توضیح می دهد که از حضور در سوریه و نابودی داعش پیشمان نیستیم. در ادامه بخش های مهم اظهارات وی را می خوانید:

*از زمانی که دولت سوریه در زمان حافظ اسد، صادقانه از انقلاب اسلامی حمایت کرد و در جنگ، با وجود آن که حزب حاکم بر عراق هم حزب بعث بود، باز هم از ما حمایت قاطع کرد، تعاملات رسمی و میدانی را گسترش دادیم. یکی از دلایل نزدیکی سوریه به ایران هم این بود که مصر و اردن با رژیم صهیونیستی سازش کرده بودند، امّا سوریه زیر بار این سازش نرفته بود و لذا احساس نوعی تنهایی و خطر می کرد.

*با پایان یافتن قضیه داعش، منطقه به ارتش سوریه سپرده شد و دیگر حضور کامل ما موضوعیّت نداشت. البتّه، دولت بشّار اسد هم به خاطر حضور ایرانی ها تحت فشار شدیدی قرار داشت؛ هم از جانب عرب ها، هم اسرائیل، هم آمریکا. شانتاژ می کردند که ایران سوریه را فتح کرده است و مانند این حرف‌ها! خب نتیجه این شد که تقریباً عمده‌ی قوای ما از آنجا برگشت و فقط آن بخشی باقی ماند که برای مقاومت نیاز بود یا برای کمک‌هایی که به ارتش سوریه یا دولت سوریه می‌شد.

*جمهوری اسلامی ایران از ابتدا، از زمان حافظ اسد، مرتّباً توصیه و تلاشش این بود که آن جا را به سمت همگرایی اجتماعی و مردمی هدایت کند. دلیلش هم این بود که اعتقاد به این که مردم یک کشور تعیین کننده‌اند، در جمهوری اسلامی هموار موجود داشته.

*هر کدام از این گروه‌ها (ی معارضین مخالف بشار اسد) خاستگاه‌های مختلفی دارند، نظرات مختلفی هم نسبت به ترکیه، سوریه، ایران، شیعه و اسرائیل دارند؛ پس مواضع مختلفی دارند. از این نظر، یک جمعِ به‌هم‌ریخته‌ای هستند امّا با هم در حال توافق بودند که چنین اقدامی را انجام بدهند. این تحرّکات به دولت سوریه مکرّر گفته شد، خود آن‌ها هم توان اطّلاعاتی بدی نداشتند، آن‌ها هم می‌دانستند. امّا این جا دو نکته وجود داشت. اوّل این که دولتمردان و ارتش سوریه باور نداشتند این‌ها بتوانند یک حرکت عمده‌ای را انجام بدهند. دوّم اینکه به ارتش و دستگاه امنیّتی شان متّکی بودند؛ فکر می کردند این‌ها اگر تحرّکی هم بکنند، اوضاع یک کمی بالا و پایین می‌شود، امّا نهایتاً آن را سد می کنند؛ لذا خطر این‌ها هیچ‌گاه از سوی دولت سوریه به طور جدّی ادراک نشد. البته فکر هم نمی کردند چنین ظرفیّت فروپاشی‌ای در ارتش سوریه وجود داشته باشد!

*در نهایت، عملیّات این‌ها آغاز شد و باز هم مرتّباً به ارتش سوریه گفته شد که در این جاها می‌توانی بایستی و راهشان را سد کنی - چون ما معتقد بودیم حتّی اگر بخواهد با این‌ها گفت‌وگو هم بکند، بالاخره باید یک موضعی را تثبیت کند - امّا اراده‌ی جنگ و میل به مقاومت در ارتش سوریه وجود نداشت؛ لذا مناطق سوریه یکی یکی سقوط کرد و نهایتاً رسید به دمشق.

*ما از هزینه‌ای که کردیم هیچ پشیمان نیستیم. این حرف را به شکل تبلیغاتی عرض نمی کنم؛ پشیمان نیستیم، زیرا حضور و هزینه‌ی ما برای امنیّت خودمان بود و دستاوردهای مورد انتظار هم به دست آمد. اگر داعش در سوریه و عراق تمام نشده بود، امروز ما باید باده‌ها برابر هزینه در داخل کشور با داعش می جنگیدیم.... ضمن اینکه ما بالاخره توانستیم فلسطین و حزب ا... را تقویت کنیم و دست آن‌ها را عمیقاً پُر کنیم، به نحوی که دیگر به ما وابسته نباشند.

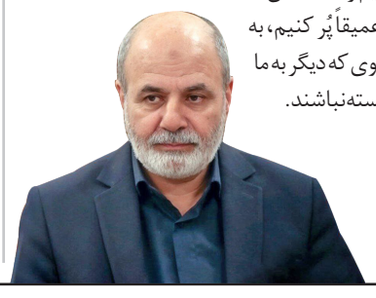

دیدگاه

صابر گل عنبری
info@khorasannews.com

پوتین گردن ایران انداخت!

سخنان اخیر ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه درباره سقوط بشار اسد در خور توجه و تامل است. او با بیان دو نکته به نوعی مسئولیت این سقوط را گردن ارتش سوریه، ایران و متحدانش انداخت. نخست این که گفت ۳۵۰ نفر از نیروهای مخالفان در حالی وارد حلب شدند که ۳۰ هزار نظامی ارتش سوریه و نیروهای متحد ایران بدون درگیری عقب‌نشینی کردند. نکته دوم این که اظهار داشت که روسیه نیروی زمینی به سوریه نفرستاده بود و صرفا دو پایگاه دریایی و هوایی در طرطوس و حمیمیم داشت. به این معنا که روسیه نیروی زمینی برای مقابله با مخالفان نداشت و این گونه مسئولیت این مقابله و جلوگیری از پیشروی آن‌ها را متوجه ارتش سوریه و نیروهای ایرانی و نیروهای همسو با آن‌ها دانست. پوتین در عین حال هم بیان داشت که روسیه ۴ هزار نیروی ایرانی را از طریق پایگاه هوایی حمیمیم به تهران منتقل کرده است. هنوز ایران واکنش رسمی به این اظهارات نشان نداده است. اما نکته قابل توجه دیگر در گفته‌های اخیر رئیس جمهور روسیه درباره تحولات سوریه تاکید بر این موضوع بود که کشورش در سوریه شکست نخورده و اهداف خود را محقق کرده است! مفروض این سخنان او این است که حفاظت از نظام سوریه هدف مسکو نبوده است. او هدف از حضور روسیه در سوریه را «جلوگیری از شکل‌گیری یک حکومت تروریستی» دانست و تاکید کرد که این هدف «به طور کلی» محقق شده و گفت که گروه‌های مسلح سوری تغییر کرده‌اند و سازمان‌های تروریستی نیستند و نشانه آن را تعامل آمریکا و اروپا با این گروه‌ها دانست و این «تغییر» را محصول حضور روسیه در سوریه دانست! چند روز قبل هم نگارنده طی یادداشتی بیان داشت که یکی از عوامل مهم سرنگونی نظام بشار اسد تضاد منافعی بود که میان ایران و روسیه پس از «تثبیت موقت» نظام او به عنوان هدف و منفعت مشترک در جریان بحران فراگیر داخلی در این کشور ایجاد شد. پس از حفظ نظام سوریه، منافع دو متحد او هیچ‌هم‌پوشانی نداشت و تضاد منافع رفته رفته ابعاد مختلفی به خود گرفت. در حالی که ایران و متحدانش، سوریه را اکنون و محور نفوذ سخت‌افزاری و رکن رکین جبهه خود در شامات و به‌ویژه در تقابل با اسرائیل و کریدور تسلیح مستمر حزب ا... می‌دیدند، روسیه هیچ نوع همدلی با این راهبرد ایران نداشت و عملا مخالف آن بود و سوریه‌ای می‌خواست که منافعش در شرق مدیترانه و خاورمیانه را با پاسداشت روابط راهبردی‌اش با اسرائیل حفظ کند. حالا هم سخنان اخیر پوتین مبنی بر این که غایت کشورش در سوریه حفظ اسد نبوده است بیشتر توجیه‌گر مداخله نکردن برای حمایت از او به نظر می‌رسد، اما اکنون پرسش این است که چرا مسکو این بار نه تنها دخالت نکرد؛ بلکه هماهنگی‌هایی هم با اسد و ترکیه برای خروج او از سوریه و ارتباط میان مخالفان و نخست‌وزیر دولت اسد برای انتقال آرام قدرت در دمشق انجام داد! آیا با ترامپ برای امتیازگیری در آینده از جیب او کرایین معامله کرد؟ یا با ترکیه؟ یا این عدم مداخله از موضع ضعف و به علت مشغولیت در جنگ او کرایین بود؟ یا اساسا پوتین با نتانیاهو معامله کرده است؟ در این راستا هم ناگفته نماند که روسیه در ۱۰ سال گذشته آسمان سوریه را در اختیار داشت؛ اما عملا و غیرمستقیم چتری حمایتی برای حملات مستمر اسرائیل به اهداف ایران و نیروهای همسو با آن فراهم کرد و حتی یک بار سیستم‌های پدافندی پیشرفته روسیه و لو اشتباهی با این حملات مقابله نکردند.

آگهی مناقصه

سازمان عمران و نگهداری حرم مطهر رضوی

در نظر دارد تهیه و تحویل گیاهان گل دار مورد نیاز شش ماه اول سال ۱۴۰۴ حرم مطهر رضوی را از طریق مناقصه عمومی خریداری نماید ، لذا متقاضیان می توانند تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۰۵ ضمن هماهنگی با دبیرخانه سازمان (تلفن : ۳۱۳۰۵۲۴۳-۰۵۱) و مراجعه حضوری به نشانی : مشهد – خیابان شهید اندرزگو – ورودی باب الجواد حرم مطهر رضوی – طبقه فوقانی فروشگاه رضوی واحد دبیرخانه نسبت به دریافت اسناد مناقصه اقدام نمایند.

۱۰۱۷۲۶